

РЕШЕНИЕ

№ 4977

гр. София, 27.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4435** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 25.03.2020 г., постановено по НАХД № 17007/2019 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 19-4332-014029/01.08.2019 г., издадено от ВПД Началник сектор в отдел ПП към СДВР, с което на В. С. Г. от [населено място], [улица], Е.: [ЕГН], е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение по чл.25, ал.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят Г., който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.Б., обжалва същото. Навежда оплаквания, че решението е постановено при нарушение на материалния закон. Твърди, че съдебният акт е неправилен, тъй като не е отчетено, че касационният жалбоподател не е извършил нарушението, за което е наказан. Настоява, че показанията на свидетелите са интерпретирани неправилно. От настоящия Съд се иска да отмени касираното решение и да отмени оспореното постановление. В с.з. касаторът се явява лично и с

адв.Б., поддържа касационната жалба и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба - отдел ПП към СДВР, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП моли касационната жалба да бъде уважена.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежно лице и срещу подлежащ на касационно оспорване съдебен акт. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на Съда и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства.

Установено е по делото, че на 02.07.2019 г. около 06,10 в [населено място], по [улица] касаторът е управлявал лек автомобил Ф. Г. с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от [улица] към [улица]. Срещу автобусна спирка Х. поради частично навлизане от средна в крайна лява лента, същият е реализирал ПТП с попътно движещия се от лявата му страна лек автомобил Б. с рег. [рег.номер на МПС] , като е станал причина за произшествието.

На мястото на произшествието екип в състав служители в ОПП към СДВР е установил нарушението, като е съставен Протокол за ПТП, скица на ПТП, изискали са декларации от водачите на двата автомобила и са съставили АУАН № 269380/02.07.2019 г. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗДвП, като деянието е извършено по вина на касационния жалбоподател.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП, с което на основание чл.53 ЗАНН и чл.179, ал.2 във вр.с чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП, за нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП, на касационния жалбоподател е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв.

В хода на съдебното следствие районният съд е събрал писмени доказателствени средства: АУАН, Протокол за ПТП, скица на ПТП, 2 декларации, справка за нарушителя, заповед на Министъра на вътрешните работи за компетентността на актосъставителя и наказващия орган, снимков материал, както и гласни доказателства, събрани при разпита на актосъставителя. Съдът е кредитирал показанията на последния, като е изтъкнал, че същите са в унисон с писмените доказателства по делото.

Събраните по делото доказателства са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касаторът е извършил вмененото му във вина административно нарушение. Не е налице претендираното от касатора разминаване във фактическата обстановка по случая. Правилно Съдът е приел за неоснователни твърденията на административнонаказаното лице за наличие на друга фактическа обстановка по случая и виновно поведение на другия участник в движението, който е станал причина за ПТП.

Съдът не е допуснал нарушения при събирането на доказателствата. Разпитан е като свидетел актосъставителят, присъствал при установяване на нарушението. Нарушението е установено не когато е видно от контролния орган, когато същият е

съставил за целта акт за установяване на административното нарушение. В тази връзка следва да се има предвид, че в сравнително редки случаи при настъпване на ПТП контролните органи са очевидци на произшествието. От естеството на констатираното административно нарушение се налага изводът, че няма как актосъставителят да е бил очевидец на същото. Освен това за нарушението на място е съставената схема на ПТП, която представлява официален документ, съставен от длъжностни лица в кръга на службата им. Същата е била предявена на жалбоподателя и настоящ касатор, който я е подписал без възражения.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на районния съд по компетентността на актосъставителя и на наказващия орган, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни.

Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, дал е отговор на всички спорни въпроси, като в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение и не е допуснал нарушения при преценката на доказателствата.

Неоснователно е оплакването на касатора че не е извършил процесното нарушение. Каза се, че съставената схема на ПТП е била подписана от него без възражения.

От друга страна в съставените на място декларации е въведена различна фактическа обстановка. Касационният жалбоподател е навел твърдение, че не е напуснал своята (средна) лента, като в тази връзка е съставил свой вариант на схемата на ПТП, изразяващ неговата версия на събитието. В противоречие с него е обяснението на водача на понеслия щети автомобил Б. с рег. [рег.номер на МПС] , чийто водач е посочил, че без да сигнализира с мигач, касаторът е навлязъл в неговата (лява) лента, а след съприкосновението между двата автомобила е навил волана си и се е върнал в своята лента. Съдът намира, че обясненията на втория водач са по-достоверни, защото са в унисон със съставената схема на ПТП. В нея ясно се вижда частичното навлизане на автомобила на касационния жалбоподател от средна в крайна лява лента. Касаторът твърди, че не е напуснал лентата си, като се позовава на снимковия материал, от който се виждало, че той през цялото време е бил в своята лента. Наред с това обаче той не е изложил твърдения, че другият автомобил е навлязъл от крайната лява лента в средната. Тезата на касатора не държи сметка за обстоятелството, че фотоматериалите са изготвени известно време след ПТП, след пристигане на контролните органи. От снимковия материал се вижда, че автомобилите са на приблизително 1 метър един от друг. В случай че се приеме тезата на касатора, ще се стигне до абсурдния извод, че между двата автомобила изобщо не е имало допир, а никоя от страните не твърди липса на съприкосновение, а именно то е довело до ожулванията и по двата автомобила. Освен това в подкрепа на версията на водача на автомобила Б. са снети обяснения от свидетел-очевидец (Н. Д.), приложени по преписката, които следва да се кредитират като са най-достоверни предвид непосредствената им близост във времето с настъпилото събитие. Д. се е намирал в последно посочения автомобил и е възприел обстоятелството, че без да сигнализира маневрата си с мигач, касаторът е предприел "затискане" на автомобила Б., последвано от удар в дясната му страна, което може да бъде реализирано единствено чрез навлизане в съседната (лява) лента.

Административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана за нарушение на правилата за извършване на маневри съгласно чл.25 ЗДвП. Ал.2 на посочения

нормативен текст, посочена като нарушена, предписва на водача на пътно превозно средство, когато извършва маневра, свързана с навлизане в съседна пътна лента, да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. В случая другият участник в ПТП се е движил в направление на право, а касационният жалбоподател е бил в момент на предприемане на маневра. Следователно санкционираното лице е следвало да пропусне попътно движещия е от лявата му страна автомобил. Съставената на място схема на ПТП доказва, че касаторът не се е съобразил с местоположението на другия автомобил, поради което го е засякъл.

Констатираното нарушение е подведено под санкционната норма на чл.179, ал.2 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или някое от изчерпателно посочените в ал.1 нарушения причини пътнотранспортно произшествие – в случая това по т.5: водач, който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението.

Приемайки, че оспореното постановление е законосъобразно, СРС е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.03.2020 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 17007/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :